

PRACOWNIK

GRAFICZNY

ORGAN ZWIĄZKU LITOGRAFÓW, CHEMIGRAFÓW
I POKREWNÝCH ZAWODÓW W POLSCE

Adres Redakcji:

Warszawa, ul. Miodowa 7, tel. 5.33-55.

Redaktor przyjmuje:

we wtorki i piątki od godz. 6 do 8 wiecz.

MŁODZIEŻ WOBEC BEZROBOCIA

Kwestja zatrudnienia dorastającej młodzieży wobec katastrofalnego braku pracy staje się zagadnieniem bardzo poważnym, zważywszy, że w Polsce przybywa rocznie około 400 tys. rąk roboczych.

W tej sprawie, dość często, ukazują się w prasie artykuły, wskazujące na poważne następstwa dla kraju, gdyby stan taki miał potrwać czas dłuższy.

A na to się zanosi. Brak bowiem terenów dla kolonizacji, wstrzymana emigracja, zbędność rąk roboczych w fabrykach dzięki udoskonaleniom technicznym, czynią ten problem trudny do rozwiązania, bo przecież obozy pracy to nie rozwiązanie sprawy.

Jakie środki zaradcze będą stosowane, zanim nędza wśród mas zwiększy śmiertelność i tem samem automatycznie ureguluje bezcenny — naturalny przyrost ludności, jest rzeczą naszych czynników miarodajnych; w artykule niniejszym bowiem podnieść zamierzam sprawę bliżej nas obchodzącą a mianowicie: w jakim stopniu przemysł litograficzny zdolen jest wchłonać tych młodych ludzi, oczekujących na pracę, czyli przyjąć do zawodu, by po ukończeniu praktyki nie znaleźli się na bruku, lecz mieli możność zarobkowania.

Omawiając tę kwestję, dla lepszego zobrazowania warto przytoczyć nieco cyfr — statystycznych, które notuje nasz Związek.

Stan bezrobocia w przemyśle litograficznym od paru lat utrzymuje się w granicach 40 — 50% ogółu pracowników wykwalifikowanych, przyczem nadmienić należy, że cyfrą tą objęci są całkowicie bezrobotni, wśród których poważna ilość nie pracuje już od rozpoczęcia się kryzysu. Jeżeli brać pod uwagę wiek bez-

robotnych to około 45% bezrobotnych jest w wieku od lat 20 — 30. Ubytek naturalny czyli zgony przeciętnie 6 — 7 rocznie. Stan zatrudnienia w r. 1928 t. j. w najlepszej konjunkturze wynosił około 450 pracowników wykwalifikowanych. Musimy i o tem pamiętać, że posiadamy jeszcze uczniów praktykujących w zakładach oraz, że Szkoła Przemysłu Graficznego też zamierza zasilić szeregi pracowników swoimi wychowankami.

Możliwości zaś rozwoju przemysłu litograficznego, ze względów na strukturę rolniczą kraju, która przecież nie prędko się zmieni, są bardzo znikome nawet gdyby sytuacja ekonomiczna się poprawiła.

W tej sprawie wypowiedział się i Zjazd przedstawicieli przemysłu litograficznego, odbyty w roku ubiegłym w Toruniu, stwierdzając, że przemysł ten jest nazbyt rozbudowany.

Również czynnikiem, który występuje na niekorzyść rozwoju przemysłu litograficznego — to ewolucja jaka zachodzi w pojęciach szerokich warstw ludności pod wpływem szerzenia oświaty.

Weźmy kilka przykładów. Przyozdabianie wnętrz mieszkanki klasy robotniczej uległo zmianie. Już dziś mało kto upiększa mieszkanie olejodrukami, popularnie zwanymi „landschaftami”, których wykonanie li tylko przez rysownika trwało miesiące, a nawet lata, skoro malarstwo stalugowe i grafika, stały się dostępne nawet dla osób słabo uposażanych.

Coraz mniej spotyka się też izb wieśniaczych, w których kolekcjonują obrazy świętych wykonywanych techniką litograficzną, czy inną, bowiem szkoła i radio w pogadankach poucza o higienicznem utrzy-

mywaniu mieszkań, przy równoczesnym zwracaniu uwagi, że ozdabianie wnętrz mieszkań nie powinno być przeładowane, a bardzo jest wskazane, by ozdoby mieszkań mogły być wykonane własnymi rękoma o charakterze ludowym.

Rzadkie również są już wypadki, żeby wieśniak na widok nadciągającej burzy wystawiał w oknie zapaloną gromnicę i obraz z patronem przeciwpożarowym, a za to częściej spotyka przy chatach wbity żerdź z namagnesowanym kawałkiem stali, która jest tym prymitywnym piorunochronem.

I w tym wypadku znów litografia ponosi stratę. A ileżby to można było uruchomić maszyn litograficznych, żeby tak dla każdej chaty wydrukować np. obraz św. Florjana w kilku kolorach.

Weźmy teraz manufakturę. Dla wielkich przedsiębiorstw łódzkich, zakłady litograficzne dawniej wykonywały ozdoby wielobarwne, które nieraz decydowały o popycie na dany towar. Dziś wystarcza na sztuce płótna stempel fabryki — malowanka stała się zbędną.

A gdzież ma teraz zastosowanie litografia przy reprodukcjach barwnych do książek, wyparta przeważnie przez rotograviurę.

Możnaby jeszcze tego rodzaju więcej przytoczyć przykładów, lecz szczupłe ramy niniejszego artykułu nie pozwalają na to; zresztą już i te wystarczą aby stwierdzić, że litografia traci dotychczasowy stan posiadania.

Czyżby więc litografia była zamierającym zawodem? Może to powiedzenie byłoby zbyt przesadne, bo przecież litografia zdobywa i nowy teren do eksploatacji, ale w znacznie mniejszym stopniu aniżeli go traci, a już najmniej w kierunku zatrudnienia nowych pracowników, których coraz mniej potrzeba wskutek udoskonaleń technicznych.

Przedstawiając obraz stanu przemysłu litograficznego i jego bardzo ograniczone możliwości rozwoju, stwierdzić trzeba, że przemysł litograficzny posiada poważny nadmiar pracowników wykwalifikowanych i dalsze przyjmowanie młodzieży na naukę do tego zawodu staje się, niestety, zbędnym, gdyż prawo do pracy w naszym zawodzie muszą mieć przedewszystkiem ci, którzy już ukończyli praktykę, jak również ci, którzy ze względu na wiek nie mogą już przejść do innego zawodu.

S. S.

UBEZPIECZENIA SPOŁECZNE

(Dokończenie).

Prawo do renty inwalidzkiej przysługuje: a) osobie, która wskutek choroby, ułomności fizycznej, albo umysłowej, bądź też wskutek upadku sił stanie się niezdolna do zarobienia własną pracą jednej trzeciej tego, co zarabia osoba w pełni sił w danym zawodzie i w danej miejscowości; b) temu, kto z wyżej wymienionych przyczyn stanie się niezdolnym do zarobienia połowy normalnej płacy, jeżeli opłacał 600 tygodni składkowych, z czego przynajmniej 50 tygodni powinno przypadać na okres ostatnich 4-ech lat przed powstaniem inwalidztwa; c) temu, kto ukończył 65 lat życia; d) temu, kto ukończył 60 lat życia i opłacił 750 składek tygodniowych.

Renta inwalidzka składa się z kwoty zasadniczej i kwoty indywidualnej. Wysokość kwoty zasadniczej ustala corocznie Rada Ministrów; może się ona wahać w granicach od 10% do 16% przeciętnego zarobku. Wysokość kwoty zasadniczej, obowiązującej dla ubezpieczonych, którym przysługują świadczenia rentowe w danym roku, ogłasza się corocznie w „Monitorze Polskim” najpóźniej do dnia 1 stycznia każdego roku. Otrzymujący rentę inwalidzką ma prawo do dodatku na każde dziecko w wysokości jednej dziesiątej kwoty zasadniczej i indywidualnej.

Na rok 1934 wysokość kwoty zasadniczej wynosi 20 zł. miesięcznie oraz 2 zł. na każde dziecko.

Wysokość kwoty indywidualnej zależy jest od liczby wpłaconych tygodniowych składek. Ci, którzy wpłacili 416 wkładek, otrzymają 10% zarobku. Po 416 tygodniach kwota ta za każde następne 52 wkładki będzie wzrastać o 1/2% zarobku aż do osiągnięcia 832 tygodni składkowych, poczem wzrost kwoty indywidual-

nej za każde następne 52 wkładki wynosi 1% zarobku, aż do osiągnięcia 1.248, wreszcie po osiągnięciu tej ostatniej liczby tygodni składkowych wzrost kwoty indywidualnej wynosi 1 1/2% zarobku za każde dalsze 52 wkładki, i dochodzi po opłaceniu 1.872 wkładek do 40% przeciętnego zarobku ubezpieczonego i wówczas wzrost kwoty indywidualnej ustaje.

Prawo do renty wdowiej poinwalidzkiej mieć będzie wdowa, której mąż w chwili śmierci otrzymywał rentę lub też miałby do niej prawo, gdyby stał się inwalidą: a) z chwilą ukończenia 60 roku życia; b) poniżej tego wieku jeżeli jest niezdolna do zarobkowania jednej trzeciej normalnego zarobku; c) z chwilą ukończenia 50 lat życia, o ile zmarły mąż opłacił 600 składek.

Wdowiec utrzymywany wyłącznie przez żonę, ma te same prawa.

Renta wdowia poinwalidzka wynosi połowę renty, którą otrzymywał zmarły.

Renta sieroca poinwalidzka wynosi dla każdej sieroty jedną piątą renty, którą otrzymywał zmarły, lub do której miałby prawo.

Zakłady Ubezpieczeń Społecznych dzielą się na: a) Zakład Ubezpieczenia na Wypadek Choroby; b) Zakład Ubezpieczenia od Wypadków; c) Zakład Ubezpieczenia Emerytalnego Robotników; d) Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Organami zakładów ubezpieczeń społecznych są: 1) rada; 2) komisja administracyjna; 3) dyrekcja; 4) komisja rewizyjna.

W każdej instytucji czynne będą sądy, składające się z 12 do 18 członków z wyboru (w dwóch trzecich

od pracowników, jedna trzecia od pracodawców i od 5 do 7 z nominantów, wybranych na okres 5 lat.

Ogniwo pośrednie pomiędzy władzami nadzorczymi, a instytucjami ubezpieczeń społecznych stanowi Izba Ubezpieczeń Społecznych.

Struktura władz Izby jest inna, niż w zakładach ubezpieczeń społecznych i stanowić ją będą: rada zarządzająca, prezydium izby, prezes, dyrekcja, komisja rewizyjna.

Rada zarządzająca składać się będzie z prezesa i 27 członków, w tej liczbie 8 przedstawicieli zakładów ubezpieczeń społecznych, 6 przedstawicieli robotników, 3 przedstawicieli pracowników umysłowych, 3 przedstawicieli pracodawców oraz 7 nominatów, a w tem przynajmniej jednej kobiety.

Prezesa Izby mianuje Prezydent Rzeczypospolitej.

Do kompetencji Izby Ubezpieczeń Społecznych należy kontrola działalności i stała lustracja poszczególnych zakładów ubezpieczeń społecznych oraz rozstrzygnięcie sporów pomiędzy zakładami i ubezpieczalniami.

Porównyując ustawę scaleniową, obowiązującą od 1 stycznia b. r. z poprzednią ustawą widzimy, że w zakresie świadczeń na wypadek choroby czas korzy-

stania został skrócony do 26 tygodni (przedtem 39 tygodni), zasiłek pieniężny zmniejszony z 60% zarobku na 50%, wypłacany od czwartego dnia zachorowania, z warunkiem że ubezpieczony przebył w ubezpieczalni conajmniej 4 tygodnie.

Opłaty robotników z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby zostały podniesione z 2,2% na 2,5%; wkładka na fundusz inwalidzki jest dość wysoka, gdyż wynosi 3,3%, natomiast przy najwyższym wymiarze świadczenia t. j. po zapłaceniu 1872 składkę tygodniowych, otrzyma ubezpieczony 40% zarobku, ustalonego w najwyższej granicy na 72 zł. tygodniowo.

Opłata za wizytę lekarską i lekarstwa, mające na celu zapobieżenie symulacji ubezpieczonych, miałyby uzasadnienie, gdyby przy obecnych zarobkach i zredukowanym czasie pracy, ustalono granice zarobków przy których porada lekarska i lekarstwa nie podlegałyby opłacie.

Udział w Zarządach Zakładów Ubezpieczeń Społecznych jakkolwiek przewagę liczebną będą posiadali robotnicy, to jednak uchwały ich nie będą miały decydującego znaczenia, gdyż wprowadzenie w życie uchwał będzie zależne od Izby Ubezpieczeń Społecznych jak również od Ministerstwa Opieki Społecznej.

Z życia Organizacji.

XII PLENARNE POSIEDZENIE ZARZĄDU CENTRALNEGO

W dniu 27 maja 1934 r. odbyło się w Warszawie XII Plenarne Posiedzenie Zarządu Centralnego pod przewodnictwem prezesa kol. St. Szlezyngera i wiceprezesa kol. E. Szustra.

W posiedzeniu wzięli udział Wydział Wykonawczy w osobach kol. kol. St. Szlezyngera, Szustra, Olszewskiego, Adamczyka, Gradzika, Stelmacha i Makarskiego oraz księgowy Związku p. Gonstoł: przewodniczący Oddziałów względnie ich zastępcy: kol. Błotniak (Bydgoszcz), Kościelecki (Górny Śląsk), Pyrddek (Kraków), Dutka (Lwów), Kromer (Łódź), Adamski (Poznań), Pipiórski (Warszawa) oraz zaproszeni kol. kol. Zawisłak, Gzowski, Włodarski, Borysiewicz i Dorociński.

Obrazy zagaił o g. 10 m. 30 przewodniczący, kol. St. Szlezynger witając zebranych, poczem w krótkim przemówieniu zaznaczył ważniejsze momenty jakie miały miejsce od V-go Zjazdu zarówno o znaczeniu ogólnem jak i ściśle dotyczącem naszej Organizacji, podkreślając przytem znaczenie spraw, jakie zostały zamieszczone na porządku dziennym.

Po przyjęciu porządku dziennego, który składał się z następujących punktów: 1) Zagajenie, 2) Protokół z XI Plen. Posiedzenia, 3) Sprawozdania Oddziałów, 4) Projekt Statutu i Regulaminu, 5) Rewizja świadczeń Centralnych, 6) Sprawa obniżenia wkładki członkowskiej, 7) Sprawa uczniów, 8) Międzynarodowy Związek Litografów w chwili obecnej, 9) Wniosek Wydz. Wykon. i Oddziałów, 10) Wolne wnioski — przystąpiono do punktu 2-go porządku dziennego, postanawiając przyjąć protokół z XI Plen. Posiedz. bez zmian.

W następnym punkcie porządku dziennego przedstawiciele Oddziałów złożyli krótkie sprawozdania z sytuacji w Oddziałach poczem wywiązała się dyskusja w której zabierali głos koledzy: Zawisłak, Włodarski, Kościelecki, Gzowski, Kromer, Dutka, Borysiewicz, Pipiórski, Adamski i Szlezynger.

Punkt 4 porządku dziennego zreferował kol. Szuster, przedstawiając przyczyny, które skłoniły Wydz. Wykon. do opracowania nowego Statutu i Regulaminu. Przedłożony Statut został przyjęty, przyczem postanowiono, że wszelkie zmiany zarówno do Statutu jak i Regulaminu Oddziały winny zgłosić najpóźniej do dn. 31 grudnia b. r.

Sprawy objęte punktem 5 i 6 porządku dziennego postanowiono omawiać łącznie, przyczem sprawę „Rewizji świadczeń Centralnych” zreferował księgowy Związku p. Gonstoł zaś sprawę „obniżenia wkładki członkowskiej” referował kol. Kromer.

Po odczytaniu wniosków Wydz. Wykon. dotyczących rewizji świadczeń Centralnych i wniosków Oddziałów w sprawie obniżenia wkładki zasadniczej, wywiązała się obszerna dyskusja w której głos zabierali kilkakrotnie koledzy: Szlezynger, Kromer, Zawisłak, Szuster, Włodarski, Pipiórski, Gzowski, Dutka, p. Gonstoł, Stelmach, Błotniak, Adamski, Kościelecki, Pyrddek i Borysiewicz.

W sprawie świadczeń z funduszu bezrobocia powzięto następującą uchwałę:

Licząc się z koniecznością utrzymania wypłat zapomóg z funduszu bezrobocia w granicach możliwości kasowych, a także potrzebą utrzymania chociażby niewielkich rezerw koniecznych na pokrywanie ewentualnych deficytów budżetowych. XII Plenarne Posiedzenie postanawia zawiesić uchwałę V-go Zjazdu dotyczącą świadczeń z funduszu bezrobocia treści następującej:

„Bezrobotny, który wyczerpał zapomogi z funduszu bezrobocia, po wpłaceniu pełnych 52 wkładek tygodniowych nabywa uprawnienia do pobierania zapomóg według grupy przysługującej na podstawie obliczenia wkładek od dn. 1 stycznia 1928 r.” natomiast wprowadza stosowanie wypłacania zapomóg z funduszu bezrobocia w/g tabeli świadczeń t. j. począwszy od pierwszej grupy.

Uchwała obowiązywać będzie do VI Zjazdu począwszy od 1 lipca t. j. od 27 tygodnia włącznie.

Zaznaczyć należy, że w sprawie świadczeń z funduszu bezrobocia V Zjazd powziął uchwałę tytułem próby, która przy obecnym stanie zatrudnienia nie da się realizować i że uchwała plenarnego posiedzenia nie uszczupla praw starych członków, którzy nie korzystali ze świadczeń, lecz też nie pozwala na wypłacanie zapomóg premjowanych dla kolegów, którzy pozostaną bez pracy powtórnie po uprzednim wpłaceniu 52 wkładek.

W sprawie świadczeń z funduszu chorobowego postanowiono utrzymać go w granicach uchwalonych przez Zjazd, przyczem zapomogi będą udzielane w wyjątkowych okolicznościach dla chorych pozostających bez pracy. W tej sprawie powzięto następującą treść uchwały:

XII Plenarne Posiedzenie uchwała udzielić zapomóg z funduszu chorobowego tylko bezrobotnym według uznania Wydziału Wykonawczego i w miarę posiadanych funduszy na ten cel”.

Wysokość zapomóg i czas trwania ustali Wydział Wykonawczy.

Sprawa obniżenia wkładki, po zreferowaniu przez kol. Kromera wywołała gorącą dyskusję. Poszczególni mówcy, aczkolwiek zgadzali się z wywodami, że wkładka, łącznie z opodatkowaniem jest dość wysoka przy dzisiejszych zarobkach, to jednak zwracali uwagę, że poważne obniżenie wkładki przy wielkiej ilości całkowicie bezrobotnych, jak również częściowo zatrudnionych, stwarza niebezpieczeństwo dla organizacji. Przytaczano przykłady, że te organizacje zawodowe, które obniżyły wkładki i świadczenia, stały się wkrótce bezsilnymi pod każdym względem.

Natomiast wszyscy byli zgodni by zasadę płacenia pół wkładki rozciągnąć i na tych, którzy pracują 4 dni w tygodniu. Wniosek w tej sprawie złożony przez Oddział Poznański został uchwalony i od 1 lipca b. r. obowiązuje 1/2 wkładki dla pracujących 4 dni w tygodniu.

Dla Oddziału Łódzkiego, z różnych względów, uchwalono obniżyć wkładkę zasadniczą na 2 zł. 50 gr. tygodniowo na przeciąg czasu do 31 grudnia b. r. z tym zastrzeżeniem, że wszelkie świadczenia będą wypłacane o 50% mniejsze od normalnych, termin od którego obowiązuje zniżona wkładka jest 1 lipca b. r. t. j. od 27 tygodnia. Nadto Oddział Warszawski zgłosił wniosek, który został przyjęty, treści następującej:

„Plenarne Posiedzenie uchwała, że wszyscy, którzy zgłoszą w m. lipcu i sierpniu 1934 akces należenia do naszej organizacji i zostaną przyjęci, będą zwolnieni od opłat wpisowego”.

Punkt 8-my porządku dziennego „sprawa uczniów” referuje kol. Szlezzynger, podając powody dla których została wniesiona na porządek dzienny, przyczem nadmieniam dotychczasowe posunięcia Rządu w sprawie zatrudniania dorastającej młodzieży, omawia taktykę Wydz. Wyk., zamierzenia na przyszłość, odczytuje memoriał złożony do Min. Oświecenia Publicznego i odpowiedź tegoż Ministerstwa dotyczącą uczniów szkoły dziennej Przemysłu Graficznego. Po krótkiej dyskusji powzięto następującą uchwałę:

„XII Plenarne Posiedzenie Zarządu Centralnego stwierdza, że stan bezrobocia w przemyśle litograficznym i chemigraficznym wyraża się cyfrą przesłó 40% ogółu pracowników tego zawodu i z tych powodów poleca Wydz. Wykonawczemu wszcząć starania by władze wydały rozporządzenie zabraniające przyjmowania uczniów do zakładów na przeciąg lat 3, względnie do czasu wydatnego poprawienia się koniunktury gospodarczej.

Z tych samych względów Plenarne Posiedzenie poleca Wydz. Wyk. poczynić starania w Min. Oświecenia Publicznego w celu ograniczenia do minimum przyjmowania uczniów do dziennej Szkoły Przemysłu Graficznego.

W punkcie 9-tym kol. Włodarski wygłosił obszerny referat pod tytułem „Międzynarodowy Związek Litografów w chwili obecnej” w którym przedstawił sytuację naszej zawodowej Międzynarodówki po ostatnich wypadkach politycznych w Europie. Referent posługiwał się materiałem, który z różnych względów nie był dotychczas zamieszczany w naszym organie Związkowym przyczem określił stanowisko naszego Związku względem Międzynarodowego Związku Litografów, w którym uważamy za konieczne utrzymać łączność ze związkami zawodowymi Litografów w innych krajach. W dyskusji kol. Włodarski udzielał odpowiedzi na pytania kolegów w sprawach ruchu zawodowego zagranicą.

Następnie została powzięta rezolucja w sprawie 40 godzinnego tygodnia pracy treści następującej:

„Wychodząc z założenia, że skrócenie czasu pracy przyczyni się do zmniejszenia bezrobocia, XII Plenarne Posiedzenie Zarządu Centralnego, odbyte w dn. 27 maja b. r. domaga się od władz miarodajnych wprowadzenia 40 godzinnego tygodnia pracy”.

Powzięto również uchwałę w sprawie pośrednictwa pracy i na wniosek Wydz. Wykon. rezolucję, wyrażającą uznanie dla Oddziałów które przeprowadziły akcje cennikowe.

„Przechodzenie członków na posady do innych Oddziałów odbywa się tylko za pośrednictwem Centralnego Biura Pośrednictwa Pracy”.

„XII Plenarne Posiedzenie Zarządu Centralnego wyraża gorące słowa uznania Zarządom, Komisjom Cennikowym oraz wszystkim członkom Oddziałów: Lwowskiego, Krakowskiego, Poznańskiego i Bydgoskiego za przeprowadzone skutecznie akcje cennikowe w roku bieżącym, naskutek których utrzymano dotychczasowy stan posiadania”.

Zgłoszone wnioski przez przedstawicieli Oddziałów Bydgoskiego i Górnośląskiego polecono wnioskodawcom szczegółowiej opracować i przesłać do Wydz. Wykonawczego. Wniosek Oddziału Lwowskiego w sprawie przyznania zapomogi strajkującym już w pierwszym tygodniu strajku nie został przyjęty. Oddział Warszawski komunikuje o możliwości zatargu przy odnawianiu umowy. Wszystkie Oddziały wypowiedziały się za poparciem moralnym i materialnym Oddziału Warszawskiego.

Następnie poruszono sprawy kol. kol. Gnata, którą przychylnie załatwiono i kol. Zielińskiego, którego postępek uznano za wysoce nieorganizacyjny i przekazano do ostatecznego załatwienia Wydz. Wyk.

Po wyczerpaniu porządku dziennego przewodniczący zamknął posiedzenie o godz. 6 m. 30.

WALNE ZEBRANIA SPRAWOZDAWCZE

ODDZIAŁ WARSZAWSKI.

Przy szczerze wypełnionej sali lokalu Związku, odbyło się w dn. 11 marca Walne Zebranie Sprawozdawcze Oddziału Warszawskiego.

Przed rozpoczęciem obrad każdy z członków otrzymał streszczone sprawozdanie z działalności Zarządu oraz bilans za okres rachunkowy; nadto umieszczone na sali wykresy dotyczące stanu bezrobocia oraz wpływów za wkładki, ułatwiały orjentowanie się w działalności ustępującego Zarządu.

Zebranie o godz. 12-iej prezes Oddziału kol. Strzyżewski, który w krótkim przemówieniu scharakteryzował warunki w jakich musiały się odbywać praca Zarządu.

Na wniosek kol. Strzyżewskiego na przewodniczącego Zebrania został wybrany kol. Gzowski, który ze swej strony zaprosił na asesorów kol. kol. Jabłońskiego i Zielonkę na sekretarzy kol. kol. Helda i Okrzejaskiego.

Porządek dzienny obrad przyjęty bez zmian był następujący:

1) Zagajenie i wybór prezydium, 2) Odczytanie protokołu z poprzedniego Roczego Zebrania, 3) Sprawozdanie z działalności Zarządu, 4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, 5) Wybory do Zarządu, 6) Wnioski Zarządu i Kom. Rewizyjnej, 7) Wolne wnioski.

Protokół z zeszłorocznego Walnego Zebrania Sprawozdawczego, kol. Majewski został przyjęty z poprawką zgłoszoną przez kol. Dorocińskiego.

Obszerne sprawozdanie z działalności ustępującego Zarządu odczytał kol. Pruchiński, które w skrócie przytaczamy.

Sprawozdanie Zarządu

za czas od 27 lutego 1933 r. do 11 marca 1934 r.

Skład Zarządu.

Przewodniczący kol. Strzyżewski Stanisław, wybrany przez Walne Zebranie oddzielnie i jednomyślnie; pozostali członkowie Zarządu ukonstytuowali się jak następuje: vice-przewodniczący — kol. Dorociński Jan, sekretarz — kol. Pruchiński Hieronim, zastępca — kol. Majewski Roman, skarbnik — kol. Koss Alojzy, zastępca — kol. Lindeman Waclaw, pośrednik pracy — Stępiński Karol, zastępca Szlezzynger Antoni, gospodarz lokalu — kol. Szydłowski Wincenty, zastępca kol. Janiszewski Roman.

Komisja Rewizyjna.

Koledzy: Gradzik Eugenjusz, Heutschel Oskar, Szuster Edmund.

Sąd Honorowy.

Koledzy: Adamczyk Erazm, Gzowski Piotr, Raczyński Bronisław.

Wybrany w takim komplecie Zarząd wytrwał w całości do końca swej kadencji, stojąc na straży naszych praw robotniczych.

Zakres działalności Zarządu da się zreasumować w trzech zasadniczych okresach: a) uzgodnienie naszych rozchodów z przychodami, b) zawarcie umowy zbiorowej i c) najmobilniejszy i szczególnie w dzisiejszych czasach żmudny okres walki o dotrzymanie cennika, umów i regulaminów na terenie poszczególnych zakładów.

Przeprowadzone wszelkie możliwe oszczędności oraz uzyskana bonifikata komornego w sumie zł. 600 okazały się niewystarczającymi do wyrównania naszego budżetu wobec małych wpływów kasowych, powodem których jest znikoma ilość kolegów zatrudnionych przez całe tygodnie, tembardziej że od każdej wpłaconej wkładki tylko 20% było przeznaczane na administrację Oddziału. Z tych też względów Zarząd po odbyciu konferencji gospodarczej ze wszystkimi byłymi i obecnymi działaczami Związku, oraz dwóch zebrań z delegatami na Zjazd, zdecydował w celu podtrzymania równowagi w budżecie wystąpić na Zjeździe z projektem częściowej decentralizacji funduszków. Wniosek ten po dyskusji na Zjeździe został wycofany, natomiast uchwalono: 1) podnieść fundusz administracyjny oddziałów z 20 na 30% i 2) że, wydatki związane z utrzymaniem lokalu oddziału Warszawskiego pokrywać będzie w 60% Centrala.

Specjalny nacisk położono na kwestję długów, decydując w okresie sprawozdawczym ostatecznie tą sprawę zlikwidować. W tym celu Zarząd licząc się ze złą konjunkturą i pragnąc ułatwić kolegom zadanie, rozłożył spłatę ich długów na dziesięć miesięcznych rat. Spłacenie pożyczek zależało więc, od dobrej woli kolegów. Pomimo to, tylko kilku kolegów spłaciło swoje długi, reszta nie biorąc pod uwagę kolegów bezrobotnych, nie podporządkowała się, pomimo że Zarząd wszelkimi dostępnymi środkami starał się zmusić tych kolegów do płacenia, robiąc nawet tak radykalne posunięcie jak windykowanie należnej nam sumy, od jednego z najbardziej opieszalnych dłużników, przez położenie aresztu na pensję. Dzięki takim posunięciom, suma leżąca na pożyczkach dość wydatnie zmniejszyła się.

Umowa zbiorowa.

Wymówienie umowy zbiorowej przez Stowarzyszenie Zakładów Graficznych w dniu 30 maja 1933 roku, poprzedzone zostało konferencją naszych delegatów z przedstawicielami przemysłowców w dniu 16 maja. Wynikiem tej konferencji było ze strony przemysłowców życzenie zawarcia nowej umowy bez zatargu, na niżej podanych warunkach: 1) wydatne obniżenie minimum do poziomu murarzy, 2) święta niepłatne, 3) zniesienie zakazu przyjmowania uczniów 4) płaca za godziny nadliczbowe 50 i 25% zamiast 50 i 100% i 5) przy pracy na dwie zmiany, druga zmiana ma pracować 8 zamiast dotychczasowych 7-miu godzin. Zwolane w tej sprawie ogólne zebranie, uznało takie żądania za niepoważne i nie podlegające dyskusji, polecając jednocześnie Zarządowi i wybranemu Komitetowi Cennikowemu, dokonanie wyboru Komisji cennikowej i zawarcie nowej umowy na dotychczasowych warunkach.

Po długich pertraktacjach, podczas których Komisja cennikowa odbywała wspólne narady z Zarządem i Komitetem Cennikowym, zawarto nową umowę zbiorową, obowiązującą obie strony do 1 lipca 1934 roku. Umowę gorszą od zeszłorocznej, gdyż utraciliśmy 3 zł. tygodniowo, pół dnia wigilijnego, oraz zmiany o czasie pracy na podstawie ustaw państwowych.

Jako dodatnie punkty zawartej umowy podkreślić należy

wprowadzenie do umowy punktu w którym przemysłowcy zobowiązują się przyjmować fachowców, tylko za pośrednictwem związkowego biura Pośrednictwa Pracy. Poza to zostało utrzymane w umowie: wstrzymanie dopływu nowych uczniów, regulamin pracy z 1926 r., oraz aneks, który dotyczy niezależności naszego minimum od stronnych wykazów Komisji Statystycznej.

Komisja Rozjemcza stworzona przez poprzednie Zarządy w celu rozstrzygnięcia sporów wynikłych w związku z niedotrzymaniem umowy, została utrzymana. Konferencji Komisji Rozjemczej odbyto pięć, przyczem interwenjowaliśmy w sprawach: a) minimum płac dla nowowypisanych i uczniów, b) pracy pofajerantowej, c) warunków pracy i d) pośrednictwa pracy. Interwencje nasze, przeważnie zostawały załatwiane pomyślnie.

Stosunki z Zakładami.

Dalszym zadaniem Zarządu, była praca nad unormowaniem warunków pracy i płacy w ramach zawartej umowy, na terenie poszczególnych zakładów niestowarzyszonych, lub tych stowarzyszonych w których właściciele korzystając z wiecznie trwającego kryzysu i związanego z nim bezrobocia, starali się uchylać od obowiązującego cennika; łamiąc umowę przez obniżanie minimum, wprowadzanie pracy na sztukę, niepłacenie za święta, zaleganie z wypłatami i t. p., nawet w niektórych wypadkach ubliżające traktowanie pracowników. Wszystko pod groźbą utraty pracy.

Na uzdrowienie tych stosunków, Zarząd poświęcił całą swoją energię i czas. W tym celu zwoływano zebrania oficynowe, na których wyświeślały się, panujące w danym zakładzie stosunki. Następstwem tych zebrań były liczne odbywane konferencje z poszczególnymi pryncypałami na których interwenjowaliśmy w tych sprawach. Interwencje nasze pomimo, złej konjunktury, jednak przy solidarnej postawie kolegów, dawały dodatnie wyniki.

Jak zwykle, tak i w tym roku najwięcej zatargów powstało na tle zalegania z wypłatami, kwestja ta, pomimo, że zwykle zostawała załatwiona do pewnego stopnia pomyślnie, to znaczy, że przy nacisku ze strony Organizacji więcej kolegom nie zalegano, a nawet powoli stare zaległości zostają spłacane, to jednak zawsze zostaje dla nas otwarta, gdyż niektórzy przemysłowcy wymawiając się złą konjunkturą, płacą gdy muszą. Więc aby ich do tego zmusić, trzeba było stale nad temi sprawami czuwać.

Wielokrotnie, również interwenjowano w sprawie pracy w godzinach nadliczbowych dzięki czemu wielu bezrobotnych znalazło choć chwilowe zatrudnienie.

W jednym tylko wypadku, to jest w f-mie Orlean tych spraw dotychczas nie byliśmy w mocy unormować, pomimo interwencji w Stowarzyszeniu Zakładów Graficznych, u Inspektorów Pracy w Ministerstwie Pracy i w związku żydowskim. Gdyż zakład ten, jest obsługiwany przez żydowskich pracowników niezorganizowanych. Kwestja pozyskania wpływów na tej placówce, jest dla nas kwestją wielkiej wagi, gdyż zatrudnieni tam żydzi, nigdzie niezorganizowani, przez pracę dużo niższą od minimum i stałe fajeranty wytwarzają niezdrową konkurencję, która pośrednio, najwięcej nas dotyka.

Załatwione zostały również pomyślnie nasze interwencje w sprawie pracy na sztukę, zapłaty za święta i t. p. związane z niedotrzymaniem umowy zbiorowej i regulaminem pracy.

Wszystkie zatargi załatwiane były w drodze wspólnych konferencji, na których dochodzono do porozumienia, raz tylko w jednej z firm dopuszczono do strajku samorzutnego na tle zaległych wypłat. Półtoradniowy strajk włoski, został wygrany i zdecydował o regularnych wypłatach.

Sprawy organizacyjne.

W sprawach organizacyjnych podjęto pracę i położono

nacisk, na organizowanie i zdobywanie wpływów w małych zakładach, tych w których pracują, a raczej wegetują ludzie niezorganizowani, podatny element do wyzysku.

Praca ta jednak, wobec braku odpowiednich przepisów prawnych, była niezwykle utrudniona i nie dała oczekiwanych rezultatów, tembardziej, że w grę wchodzi związek żydowski, który jak narazie spraw tych wcale nie porusza. Przytem praca ta wymaga czasu i sprzyjających warunków, to też umiejętnie kontynuowana przez przyszłe Zarządy, wyda swoje owoce.

Podkreślić należy fakt, że Zarząd położył nacisk na podniesienie roli delegata w zakładzie, co ma duże znaczenie dla Organizacji. Zarząd dążył do tego, aby delegat w zakładzie był wyrazicielem wszystkich kolegów pracujących w danym zakładzie i reprezentował Związek wobec pryncypała. W wielu większych zakładach sprawa ta została przeprowadzona w tem zrozumieniu, że delegat odpowiedni, którego koledzy darzą pełnem zaufaniem — to silna Organizacja.

W związku z zachodzącymi przejawami na terenie ogólnospołecznym, przeprowadzono tydzień propagandy związków zawodowych, dobywając poświęcone tej sprawie ogólne zebranie członków, oraz wzięto udział w 12 konferencjach Rady Zawodowej, podkreślając charakter naszej Organizacji, bez angażowania jej w jakimkolwiek kierunku politycznym.

Bilans ogólny działalności Zarządu przedstawia się w cyfrach, jak następuje:

Walnych Zebrań odbyto 6, Posiedzeń Zarządu — 98, Zebrań Delegatów — 2, Zebrań oficynowych — 38, Zebrań delegatów na Zjazd — 3, Zebrań komitetu cennikowego — 3, Zebranie rysowników — 1, Zebrań gospodarczych — 2, Konferencji z pracodawcami — 15, Konferencji ze St. Z. Graf. — 7, Konferencji w Radzie Zawod. — 13, Konferencji w Inspekt. Pracy — 3, Konferencji ze Związkiem Żyd. — 4. Pozatem wzięto udział w Zjeździe.

Sekretarjat.

W roku ubiegłym sekretarjat w myśl każdorazowych instrukcji Zarządu utrzymywał z Pracownikiem Graficznym ścisły kontakt, dając do każdego prawie numeru dane z życia Organizacji.

Ogólny wykaz korespondencji wynosi:

wysłano listów — 216, przyjęto listów — 142, wysłano okólników i komunikatów — 9, wezwań i druków około 700.

Uczniowie.

Sprawa uczniów uregulowana w latach poprzednich, nie dała dużego pola pracy ustępującemu Zarządowi. Pomimo to w kilku wypadkach interwenjowaliśmy w tej sprawie, gdyż niektórzy przemysłowcy pod pozorem chłopców do posług, starali się przemycać nowych uczniów. Jednak szybkie i zdecydowane interwencje z naszej strony, do tego nie dopuściły. Obecna ilość uczniów w zakładach wynosi 58. Praktykę ukończyło w dwukrotnych egzaminach 3 rysowników, 2 przedrukarzy i 4 maszynistów.

Stosunek nasz do Szkoły Graficznej nie uległ zmianie. Co rok Centrala wysyła protest z podkreślenie wielkiej ilości bezrobotnych i żądaniem zamknięcia dopływu nowych sił fachowych, do Min. Oświaty i Szkoły.

Szkoła Graficzna w roku bieżącym wypuściła 9 absolwentów, w tem 5 rysowników, 2 przedrukarzy i 2 maszynistów.

Sprawy kulturalno oświatowe.

Ze względu na kryzys ogólny, Zarząd zakreślił sobie celowo skromne granice. Po za utrzymaniem stosunków z Komisją Kulturalno-Oświatową przy Radzie zawodowej, z Towarzystwem uniwersytetów robotniczych, z czytelnią i biblioteką przy Związku Kolejarzy i z teatrem Ateneum, zorganizowano tradycyjne „Jajko Wielkanocne” i „Opłatek”, dwa wieczory klubowe połączone z koncertem oraz zabawą taneczną w karnawale, te

ostatnie dzięki poparciu kolegów i dobrej organizacji tychże, wypadły pomyślnie, przynoszące ogółem 288 zł. czystego dochodu, który został przeznaczony na zapomogi dla kolegów bezrobotnych.

Z inicjatywy Centrali odbywa się turniej szachowy pomiędzy Oddziałami Lwowskim i Warszawskim. Próba zorganizowania orkiestry mandolinistów nie udała się. Chór pracuje do rywczu w miarę potrzeby.

Zmarli.

W roku sprawozdawczym zmarli koledzy: ś. p. Dobrowski Romuald, ś. p. Dąbrowski Henryk, ś. p. Kolske Bruno, ś. p. Lamparski Tadeusz.

Podczas odczytywania nazwisk zmarłych kolegów, zebrani uczcili pamięć zmarłych przez powstanie.

Następnie kol. Gradzik w imieniu Komisji Rewizyjnej odczytał protokół oraz wnioski Kom. Rew. łącznie z wnioskiem o udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi, poczem przewodniczący kol. Gzowski otworzył dyskusję nad sprawozdaniem działalności Zarządu, w której zabierali głos koledzy: Czarnecki, Matulewicz, Langda, Różański, Szlezzynger St., Warszawski W., Grąkowski, Gzowski i inni.

Wyjaśnień udzielał kol. kol. Strzyżewski, Dorociński, Koss oraz p. Gonstol.

Następnie przewodniczący poddał pod głosowanie wniosek Kom. Rew. o udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi, który został jednogłośnie przyjęty.

Przed przystąpieniem do punktu 5 porządku dziennego, odczytano apel Wydz. Wykon., poczem przystąpiono do wyboru prezesa i członków Zarządu.

Na prezesa Oddziału zostały wysunięte 4 kandydatury, a mianowicie kol. kol. Gzowskiego, Dorocińskiego, Z. Pipiórskiego i Niedzielskiego. Ponieważ kol. Gzowski wycofał swą kandydaturę, przeto zkolei największą ilość głosów otrzymał kol. Z. Pipiórski, który mandat przyjął. Pozostałych członków nowo wybranego Zarządu wraz z ukonstytuowaniem się Zarządu, podajemy na innem miejscu.

Obszerny referat kol. Dorocińskiego o akcji obronnej naszego Związku z powodu stosowania bojkotu litografów Chrześcijan przez pryncypałów Żydów, przekazano Zarządowi do szczegółowego przestudjowania i wykonania oraz przyjęto w tej sprawie rezolucję.

We wnioskach zgłoszonych przez ustępujący Zarząd omawiano sprawę ubezpieczenia rysowników, jako pracowników umysłowych, sprawę kształcenia uczniów w Szkole Przemysłu Graficznego, sprawę porad prawnych w wypadkach zatargów z właścicielami zakładów i inne.

Wnioski Komisji Rewizyjnej przedłożone i po ożywionej dyskusji przyjęte, były treści następującej (wyciąg z protokołu Komisji Rewizyjnej):

Wniosek I: Od dłużników związkowych, którzy są na posadach, poleca się przyszłemu zarządowi bezwzględne ściąganie długów wszelkimi możliwymi sposobami.

Wniosek II: Poleca się Zarządowi zaprowadzenie kartoteki kasowej.

Wniosek III. Przyszła Komisja Rewizyjna ma obowiązek przynajmniej raz na 3 miesiące sprawdzić dowody kasowe.

Wniosek IV: Zarządowi, który pracował gorliwie i wytrwale w tak ciężkich warunkach i wobec tak wielkiego bezrobocia dla dobra organizacji składamy gorące podziękowanie i stawiamy wniosek o udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

W wolnych wnioskach rozpatrywano postulat grupy bezrobotnych, domagających się skrócenia czasu pracy do 40 godz. tygodniowo, przyczem pozostałe godziny winny być odstąpione bezrobotnym, sprawę zalegania w wkładkach i zwrotu pobra-

nych pożyczek i w tej sprawie powzięto uchwałę, przekazując ją do wykonania Zarządowi.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, przewodniczący zakomunikował wynik wyborów, poczem okrzykiem na cześć Związku Zebranie o godz. 6-ej zamknął.

Nowy Zarząd Oddziału Warszawskiego:

Prezes — Pipiórski Zygmunt, wiceprezes — Gzowski

ODDZIAŁ KRAKOWSKI

Roczne Walne Zebranie odbyło się dn. 18 marca b. r. w lokalu Związku przy udziale prawie wszystkich członków (nie przybyło 3-ch).

Zebranie zagałę o godz. 11-ej kol. prezes Nowotko, witając przedstawiciela Zarządu Centralnego w osobie kol. St. Szlezyngera oraz przybyłych kolegów, przyczem w przemówieniu swem podkreślił ważniejsze momenty, jakie miały miejsce w okresie sprawozdawczym.

Przewodniczącym Zebrania wybrano jednogłośnie kol. Szlezyngera, który dziękując za wybór, równocześnie powitał zebranych w imieniu Zarządu Centralnego. Następnie omówił znaczenie Organizacji zawodowej w dobie dzisiejszej i rolę, jaką ma do spełnienia Walne Zebranie Sprawozdawcze, poczem na asesorów zaprosił kol. kol. Świątkowskiego i Jegera (senjora) oraz na sekretarzy kol. kol. Stelmaszka i Kraszewskiego.

Po odczytaniu protokołu z poprzedniego Roczego Walnego Zebrania, który przyjęto bez zmian, przystąpiono do następnego punktu porządku dziennego, w którym sprawozdanie rzeczowe ustępującego Zarządu odczytał kol. Mielke. Sprawozdanie to, które w streszczeniu poniżej zamieszczamy, było wydrukowane i rozdane członkom przed rozpoczęciem obrad.

„Zarząd: prezes — kol. Nowotko Adam; wiceprezes — kol. Michalski Stanisław; sekretarz — kol. Mielke Artur; skarbnik — kol. Serafin Stanisław; pośrednik pracy — kol. Blaut Adam. Komisja Rewizyjna: kol. kol. Pyrdek Wiktor, Jeger Artur i Mrozek Franciszek. Sąd Honorowy: kol. kol. Gołębiwski Antoni, Aleksandrowicz Władysław i Kamiński Jan.

W roku sprawozdawczym odbyto 6 Walnych Zebrań, posiedzeń Zarządu — 35, Zebrań Delegatów — 4, Konferencji maszynistów offsetowych — 1, konferencji z przemysłowcami — 4, konferencji w Inspektoracie Pracy — 8 i konferencji w urzędzie wojewódzkim — 6. Listów wysłano 153; 8 okólników; przyjęto listów 76 i 11 okólników Centrali.

Uczniów początkowo było 13, wykwalifikowało się 4. Sprawy uczniów Zarząd poświęcał szczególną uwagę i gdziekolwiek miały miejsce próby wciśnięcia ucznia wbrew umowie, natychmiast interwenjował w Inspektoracie Pracy.

W sprawie zaległych wkładek, Zarząd roztoczył kontrolę i przyjął zobowiązania od zalegających z wkładkami kolegów w celu umożliwienia spłacenia zaległości ratami.

Nałożony Zarządowi obowiązek ściągnięcia kwot od dłużników związkowych był przedmiotem usilnej pracy Zarządu, przyczem przeciwko f. Pruszyński drogą sądową uzyskano egzekucje należności; w drugim wypadku również drogą wyroku sądowego ściągnięto należność od p. Sienkiewicza za pośrednictwem Ubezpieczalni Społecznej, w której wyżej wymieniony pracuje.

Reszta dłużników, z wyjątkiem trzech, którzy systematycznie spłacają długi, wnosi raty nieregularnie, wobec czego staje się koniecznym skierowanie tej sprawy na drogę sądową.

W okresie świąt, w celu przyścia z pomocą bezrobotnym urządzono składkę pieniężną oraz udzielono zapomogi z zebranego tą drogą funduszu kol. Kamińskiemu, z powodu przewlekłej jego choroby.

W sprawie obcokrajowców, który to dział powierzony był

Piotr, sekretarz — kol. Czarnecki Karol, skarbnik — kol. Janiszewski Roman, pośrednik pracy — kol. Niedzielski Teodor, gospodarz lokalu — kol. Szydłowski Wincenty, zastępca sekretarza — kol. Held Sergjusz, zastępca skarbnika — kol. Szlezynger Antoni, zastępca pośredn. pracy — kol. Kwiatkowski Feliks, zastępca gospodarza lokalu — Okrzejski Ryszard.

nawet specjalnej pieczy dokooptowanemu koledze, usiłowania Zarządu nie dały spodziewanych rezultatów, gdyż natrafiono na opór w postaci formalistyki administracyjnej, jak również ustawy.

Najważniejszym jednak wydarzeniem w okresie sprawozdawczym było zawarcie umowy zbiorowej z przemysłowcami na mocy której utrzymano dotychczasowy stan posiadania.

Nie wnikając w szczegóły zawartej umowy, które zresztą są znane ogółowi, należy podkreślić, że silna postawa okazywana czy to na Ogólnych Zebraniach, zwolowanych w celu wypowiedzenia się członków, jako też przez wyjątkowo liczne przybywanie na te Zebrania, były bodźcem dla Zarządu i Komisji Cennikowej.

Przedkładając sprawozdanie, ustępujący Zarząd czuje się w obowiązku złożyć słowa podziękowania ogółowi, jak również Komisji Cennikowej za zdecydowane stanowisko i gotowość do walki, apelując zarazem do ogółu, by wybór przyszłego Zarządu padł na ludzi o silnej woli, którzy by mogli podolać przeprowadzeniu nowej walki, oczekującej nas być może, w niedalekiej już przyszłości”.

Sprawozdanie kasowe za czas od 1.I.1933 do 1.III.1934 r. odczytał skarbnik kol. Serafin.

Po odczytaniu przez kol. Jegera sprawozdania Komisji Rewizyjnej, przewodniczący otworzył dyskusję nad sprawozdaniem ustępującego Zarządu.

Pierwszy zabrał głos przewodniczący Komisji Rewizyjnej kol. Pyrdek, występując przeciw Zarządowi z zarzutami, że rozrzutnie gospodarował, przeznaczając zbyt wielkie sumy, zdaniem jego, na wydatki administracyjne, między innymi na specjalne zapomogi dla kolegi, przydzielonego do spraw obcokrajowców.

W tej sprawie zabierało głos szereg kolegów, wypowiadających się za i przeciw, poczem kol. Zawiślak stawia zapytanie, czy Zarząd Związku ma prawo wymagać od pozostającego szereg lat bez pracy kolegi, na domiar nie członka Zarządu, bezpłatnej lecz intensywnej pracy, polegającej na ciągłym odwiedzaniu Urzędów Państwowych, czy też choć w najskromniejszym stopniu wynagrodzić.

Zebranie większością głosów orzekło, że pracę taką powinno się wynagrodzić. Krytykując dalej działalność Zarządu, kol. Pyrdek zaznacza, że pośrednictwo pracy nie przejawiało żywszej działalności. Również sprawa kontroli wkładek i spłacania pożyczek pozostawia wiele do życzenia, gdyż niektórzy koledzy nie spłacili zaciągniętych pożyczek, które pobrali przed kilkunastoma miesiącami, a nawet przed paru laty.

W sprawie obcokrajowców nie można czynić Zarządowi zarzutów, gdyż są sprawy, przy których natrafia się na poważne trudności, jednakowoż nie znaczy to, by sprawy zaniechać, przeciwnie, nowy Zarząd winien dołożyć starań, by sprawę tę ostatecznie zlikwidować.

Kol. Szybiński porusza sprawę uczniów. Kol. Warchał stawia zarzuty również w sprawie uczniów oraz w sprawie obcokrajowców.

Kol. Zawiślak z uznaniem wyraża się o sporządzonym sprawozdaniu z działalności Zarządu przez kol. Mielkego, pod-

kreśla jednak brak sprawozdania kasowego i stawia wniosek, który został przyjęty, by na przyszłość również drukować i sprawozdanie kasowe. Dalej przemawiając, krytykuje działalność pośrednictwa pracy i wyjaśnia, na jakich podstawach została podpisana umowa cennikowa.

Kol. Brzuszkiewicz, zabierając głos w sprawie obcokrajowców twierdzi, że pomimo wysiłków Zarządu, czynionych w tej sprawie, nie dało się dotychczas załatwić pomyślnie tej sprawy, gdyż nie pozwala na to ustawa Państwowa; następnie wypowiadają się w tej sprawie kol. kol. Zawiślak i Michalski, uzgadniając pogląd z przedmówcą.

Ostatni, w dyskusji nad sprawozdaniem, zabrał głos kol. Szlezynger, zarzucając Zarządowi brak dostatecznej kontroli nad wpłacaniem wkładek, zwłaszcza w ostatnich miesiącach, poczem wyjaśnia sprawę obcokrajowców i trudności, z jakimi się spotykał Zarząd Centralny, interwenjując w tej sprawie w Ministerstwie. Podkreśla wartość zawartej umowy zbiorowej i wskazuje na niebezpieczeństwo dla Oddziału Krakowskiego, w razie gdy nie zostaną ukrócone nietaktowne wystąpienia osobiste kolegów, przenoszone na teren związkowy, poczem porusza sprawę udzielenia absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Kol. Pyrdek w imieniu Kom. Rewizyjnej stawia wniosek o udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi, lecz z pewnemi zastrzeżeniami, dotyczącemi kasy, warunkując odbycie konferencji dwóch Komisji Rewizyjnych, poprzedniej i nowo wybranej.

Wniosek Komisji Rewizyjnej o udzielenie absolutorjum został uchwalony. Sprawę zwrotu kosztów dla ustępującego Zarządu porusza kol. Szlezynger i proponuje uchwalić normę, zwyczajem przyjętą. Wniosek większością głosów uchwalono.

W następnym punkcie porządku dziennego kol. Pyrdek, referent Sekcji Uczniów, przedstawił stan działalności tej Sekcji.

Przed przystąpieniem do wyboru Zarządu, kol. Mielke odczytał „Apel” Wydziału Wykonawczego, poczem przewodni-

czący proponuje dokonać wyboru Komisji Matki, któraby przedstawiła kandydatów do Zarządu.

Po wyborze Komisji Matki, w skład której weszli kol. kol. Zawiślak, Pyrdek, Czekaj i Aleksandrowicz, przewodniczący zarządził 20 minutową przerwę.

Po przerwie przewodniczący Komisji Matki kol. Zawiślak, przedstawił listę kandydatów do Zarządu, poczem przystąpiono do wyboru prezesa za pomocą tajnego głosowania, w wyniku którego kol. Pyrdek został wybrany prezesem wszystkimi głosami. Następnie głosowano na resztę członków Zarządu, oddając głosy do obliczenia Komisji Skrutacyjnej, a w międzyczasie omawiano sprawę kol. Pichla, Jabłońskiego i p. Pułtowskiej, przyczem kol. Jabłoński złożył prośbę o ponowne przyjęcie w poczet członków Związku, którą uwzględniono.

W wolnych wnioskach omawiano sprawę kol. Szado, którą skierowano do rozpatrzenia przez Sąd Honorowy, następnie sprawę pomocy dla ofiar faszyzmu austriackiego i sprawę niezorganizowanych w szeregu miast na terenie Oddziału Krakowskiego.

Po wyczerpaniu się porządku dziennego, przewodniczący kol. Szlezynger podziękował zebrany za udział w obradach, przyczem stwierdził, że obrady toczyły się na wysokim poziomie, chociaż miały momenty ostre. Trzykrotnym okrzykiem na cześć Związku, nowo wybranego Zarządu i ustępującego Zarządu, Zebranie zakończono o godz. 15 m. 30.

Nowo wybrany Zarząd ukonstytuował się jak następuje: Prezes — kol. Pyrdek Wiktor; wiceprezes — kol. Świątkowski Władysław; sekretarz — kol. Dudek Zygmunt; Skarbnik — kol. Jegier Artur; pośrednik pracy — kol. Michalski Stanisław.

Komisja Rewizyjna koledzy: Blaut, Mielke i Zawiślak. Sąd Honorowy koledzy: Nowotko, Czekaj i Lewandowski.

KOMUNIKATY

Z ODDZIAŁU WARSZAWSKIEGO

W związku z wypowiedzeniem umowy zbiorowej przez przemysłowców, w dn. 5 czerwca b. r. odbyło się w Oddziale Warszawskim Nadzwyczajne Walne Zebranie przy bardzo licznych udziałach członków, na którym zostały omówione sprawy dotyczące przyszłych pertraktacji o umowę, przyczem Walne Zebranie wysunęło następujące postulaty a mianowicie: wprowadzenie 40 godzinowego tygodnia pracy, dalsze zamknięcie dopływu uczniów, oprocentowanie zaległych zarobków w myśl rozporządzenia p. Prezydenta.

Ponadto postanowiono stosować praktycznie 46 godzinny tydzień pracy począwszy od 5 b. m.

Wobec możliwości zatargu, przyjmowanie posad w Oddziale Warszawskim jest organizacyjnie wzbronione.

Z WYDZIAŁU WYKONAWCZEGO

Z dn. 25 czerwca b. r. ustąpił ze stanowiska redaktora naczelnego „Pracownika Graficznego” kol. Stanisław Szlezynger.

MIĘDZYODDZIAŁOWY TURNIEJ SZACHOWY dotychczasowy przebieg gry

Białe — Lwów	Czarne — Warszawa
1. e2—e4	1. e7—e5
2. Gf1—c4	2. Sg8—f6
3. d2—d3	3. d7—d6
4. Gc1—g5	4. Gf8—e7
5. h2—h3	5. h7—d6
6. Gg5—e3	6. Sb8—c6
7. Sg1—f3	7. a7—a6
8. Sb1—c3	8. b7—b5
9. Gc4—b3	9. Sc6—a5
10. O—O	10. Sa5×b3
11. a×b3	11. Gc8—b7
12. c7—c5	12. c7—c5
13. Se2—g3	13. Gb7—c8
14. Sf3—h2	14. Gc8—e6

Numer pojedynczy—gr. 50. Prenumerata kwartalna—zł. 1 gr. 20. Ceny ogłoszeń za tekstem: cała strona—zł. 120, połówka—zł. 70
ćwiartka—zł. 40. ósemka—zł. 25.

W y d a w c a: Związek Litografów, Chemigrafów i Pokrewnych Zawodów w Polsce.

Redaktor odpowiedzialny: **Bronisław Kosierkiewicz**

Zakł. Graf. „NASZA DRUKARNIA”, Warszawa Sienna 15